

Súd: Okresný súd Dolný Kubín
Spisová značka: 5C/72/2014
Identifikačné číslo súdneho spisu: 5414203045
Dátum vydania rozhodnutia: 19. 02. 2015
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Peter Bebej
ECLI: ECLI:SK:OSDK:2015:5414203045.6

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Dolný Kubín samosudcom JUDr. Petrom Bebejom v právnej veci žalobcu: DPS financial consulting, s. r. o., so sídlom v Trnave, Mikovíniho 10, IČO: 46713930, zastúpená JUDr. Ivanou Zmekovou, advokátkou so sídlom v Bratislave, Zámocká 30, IČO: 42254396, žalovanej: S. N., nar. XX.XX.XXXX, bytom Ž., U. XXX, v konaní o zaplatenie sumy 955,93 eura s príslušenstvom, takto

rozhodol:

I. Súd žalobu zamietá.

II. Žalovanej sa náhrada trov konania nepriznáva.

odôvodnenie:

Žalobou doručенou na tunajší súd 12.06.2014 sa žalobca prostredníctvom splnomocnenej zástupkyne voči žalovanej domáhal zaplatenia sumy 955,93 eura spolu s úrokom z omeškania vo výške 198,34 eura a úrokom z omeškania vo výške 5,5 % ročne zo sumy 955,93 eura za obdobie od 28.09.2013 až do jej zaplatenia, ako aj náhrady trov konania.

Odôvodnil ju tým, že Slovenská sporiteľňa, a. s., Bratislava, IČO: 00151653, (ďalej len "banka") ako právny predchodca žalobcu uzatvorila so žalovanou Zmluvu o kreditnej karte (ďalej len "zmluva"), ktorej predmetom bolo vydanie elektronickej kreditnej karty VISA Classic s celkovým úverovým rámcom 47.000,- Sk (1.560,11 eura). Žalovaná využila možnosť čerpať úverový rámec, avšak podmienky pre splácanie riadne nedodrжала a dostala sa so splácaním do omeškania. Keďže žalovaná nedodrжала platobnú disciplínu, na ktorú sa zaviazala, veriteľ v súlade s ustanoveniami bodu 10.3 písm. b) a f) Obchodných podmienok pre Kreditné karty (ďalej len "OP") s účinnosťou k 30.09.2010 odstúpil od zmluvy a zároveň požiadal o úhradu dlžnej pohľadávky. Žalovaná veriteľovi uplatnenú pohľadávku nezaplatila. Na základe Zmluvy o postúpení pohľadávok č. 0935/2013/CE uzavretej dňa 27.09.2013 medzi pôvodným veriteľom - bankou a žalobcom ako postupníkom, postúpila banka postupníkovi pohľadávky vyplývajúce zo zmluvy. Na základe zmluvy o postúpení pohľadávok sa žalobca stal veriteľom postúpených pohľadávok spolu s ich príslušenstvom. V zmysle ust. § 524 ods. 1 Občianskeho zákonníka (ďalej len „OZ“) s postúpenou pohľadávkou prechádza aj jej príslušenstvo a všetky práva s ňou spojené. Po postúpení pohľadávky zo strany banky na žalobcu nebola na úhradu záväzku vzniknutého na základe zmluvy poukázaná žiadna platba a preto pri vyčíslení pohľadávky sa pridržiava vyčíslenia pohľadávky poskytnutého pri postúpení pohľadávky bankou. Pohľadávka žalobcu, ktorá je predmetom žaloby, predstavuje dlh žalovanej zo zmluvy ku dňu postúpenia pohľadávky v celkovej sume 1.154,27 eura. Žalovaná suma pozostáva z istiny vo výške 955,93 eura, úrokov z omeškania vo výške 198,34 eura vyčíslených ku dňu postúpenia pohľadávky. Žalobca si zároveň uplatňuje aj zákonný úrok z omeškania vo výške 5,5 % ročne zo sumy 955,93 eura od 28.09.2013 (deň nasledujúci po postúpení pohľadávky) do zaplatenia.

Žalobca prostredníctvom zástupcu na výzvu súdu podaním z 01.12.2014 v súvislosti s otázkou posúdenia otázky premlčania súdom s prihliadnutím na ustanovenie § 5b zákona č. 250/2007 Z. z. o ochrane spotrebiteľa uviedol, že v danom prípade banka odstúpila od zmluvy ku dňu 30.09.2010. Vzhľadom na to, že právny vzťah bol do účinnosti novely č. 102/2014 Z. z., ktorou bol zmenený aj OZ posudzovaný podľa noriem Obchodného zákonníka (ďalej len „ObZ“), premlčacia doba platila v zmysle ObZ a teda bola 4 roky. Novelou č. 102/2014 Z. z. bol zmenený § 52 ods. 2 OZ, v ktorom sa na konci pripojila veta: „Na všetky právne vzťahy, ktorých účastníkom je spotrebiteľ, sa vždy prednostne použijú ustanovenia OZ, aj keď by sa inak mali použiť normy obchodného práva.“ Novela nadobudla účinnosť 13.06.2014 (vzhľadom na znenie čl. XIV. novely). Vzhľadom na to, že žalobný návrh bol na súd doručený dňa 02.06.2014 (pred účinnosťou novely) bol podaný včas.

V podaní z 11.02.2015 na výzvu súdu žalobca zaslal Zmluvu o uznaní a splácaní záväzku č. 11/2014 a sprievodné dokumenty, ktoré boli žalovanej na jej žiadosť zaslané. Upozornil, že predmetná zmluva nie je platná, keďže žalovaná ju podpísala aj napriek tomu, že s ňou nesúhlasila. Na výzvu súdu, ktorou bol vyzvaný, aby oznámil a dokladoval, že v uzavretej zmluve bola obsiahnutá náležitosť vyplývajúca z § 4 ods. 2 písm. g) zákona č. 258/2001 Z. z. o spotrebiteľských úveroch a o zmene a doplnení zákona SNR č. 71/1986 Zb. o Slovenskej obchodnej inšpekcii v znení neskorších predpisov Z. z. (ďalej len „ZoSÚ“) uviedol, že kreditná karta je úver bezúročný a bez poplatkov, preto žiadosť súdu o dokladovanie danej náležitosti zmluvy považuje za bezpredmetnú. Uvedený zákon by sa na zmluvu nevzťahoval ani podľa platného zákona o spotrebiteľských úveroch. Podľa ZoSÚ nie je spotrebiteľským úverom úver bez úroku a bez ďalších poplatkov (§ 1 ods. 3 písm. i/ zákona č. 129/2010 Z. z.), t. j. kreditná karta nie je spotrebiteľským úverom, lebo ide o úver bezúročný a bez poplatkov. Poukázal na pripojenú časť prílohy č. 1 k Zmluve o postúpení pohľadávok, v ktorej je bankou vyčíslená pohľadávka ku dňu postúpenia na žalobcu, z ktorej je zrejmé, že riadny úrok a poplatky (ostatné príslušenstvo) sú v sume 0,- eur, t. j. ide o úver bezúročný a bez poplatkov. Rovnako ani v žalobe si riadny úrok ani poplatky neuplatňuje a uplatňuje si len istinu a úroky z omeškania, keďže žalovaná sa dostala do omeškania, ktoré boli vyčíslené bankou ku dňu postúpenia pohľadávky.

Na pojednávaní 19.02.2015 zástupca žalobcu zotrval na tvrdení, že v danom prípade bol úver poskytnutý bankou žalovanej bezúročný a bez poplatkov, pričom vychádza z dokladov, ktoré banka odovzdala žalobcovi pri postúpení pohľadávky, kde banka, ktorá je kontrolovaná jednak NBS a aj ECB potvrdzuje, že koľko predstavuje výška samotnej pohľadávky. Pokiaľ je tam uvedený debetný úrok z nepovoleného prečerpania, ide o úrok za obdobie, kedy sa žalovaná ako klient banky dostala do omeškania po odstúpení od zmluvy o kreditnej karte, t.j. do 30.09.2010. Pokiaľ žalobca predložil výpis z účtu postupcu a v rámci toho jednotlivé obraty na účte, v tomto prípade nejde len o obraty súvisiace s kreditnou kartou a pokiaľ sú tam účtované poplatky, sú to výlučne poplatky súvisiace s využívaním debetnej platobnej karty. Žalobcovi bolo postúpených množstvo pohľadávok zo strany banky, ktorý vo všetkých prípadoch dokladoval výšku tejto pohľadávky tým spôsobom, ako to urobil v tomto konaní a súdy s tým doposiaľ nemali žiadny problém. To, že v danom prípade neboli účtované žalovanej poplatky preukazuje to, že ich ani neželajú. Doloženými výpismi z bežného účtu žalovanej žalobca dokladoval len to, že banka predtým ako uzatvorila so žalovanou zmluvu o kreditnej karte, si počínala obozretne, pretože mala informácie o finančnej situácii žalovanej v súvislosti so zmluvným vzťahom o bežnom účte, keďže žalovaná mala v banke bežný účet. Pri podaní žaloby žalobca vychádzal výlučne z vyčíslenia banky, nič si sám osobitne nevyčísľoval. Žiadal žalobe v celom rozsahu vyhovieť.

Žalovaná na pojednávaní 19.01.2015 vo výpovedi potvrdila, že ešte pred prvým pojednávaním v tejto veci kontaktovala zástupcu žalobcu s tým, že by to bola ochotná zaplatiť v splátkach. Advokátka žalobcu jej povedala, že v poriadku, že jej pošlú papiere. Tie jej však neprišli ani do času, kedy bol vo veci určený ďalší termín pojednávania a tak znova volala advokátka a tá jej povedala, že jej neboli poslané nejaké podklady, aby ešte vydržala a aby napísala tiež žiadosť o odročenie pojednávania. Ona však na toto pojednávanie prišla, hoci takúto žiadosť napísala. Uviedla, že už nemieni písomne uznať žalobcom uplatnený nárok a požiadala súd o prešetrenie, či tento nárok nie je úplne alebo sčasti premlčaný. Zo strany postupcu jej nebolo doručené oznámenie o tom, že banka postúpila žalovanú pohľadávku na žalobcu. Rovno dostala až túto žalobu od žalobcu. Myslí, že postupca jej v minulosti doručil odstúpenie od zmluvy o kreditnej karte. Potvrdila, že s bankou uzavrela zmluvu o kreditnej karte. Už si nespomína, ako mala čerpaný úver splácať - v akej výške mali byť mesačné splátky. Splácala to asi tak 2 roky. Väčšiu sumu vyčerpala na začiatku a potom tam ešte niečo ostalo a to dočerpala neskôr. Po tom ako jej bolo odstúpenie od zmluvy doručené, banku nijakým spôsobom nekontaktovala a po ňom asi zaplatila

jednorazovo 50,- eur. Nič iné neplatila. Na pojednávaní 09.02.2015 uviedla, že po predchádzajúcom pojednávaní jej boli doručené tri listiny od zástupcu žalobcu, z ktorých jeden papier bol o tom, že má uviesť, z akého dôvodu nesúhlasí so zaplatením žalovanej sumy. Ona tam uviedla premlčanie a podpísala ho. Omylom však podpísala aj druhý a tretí papier, ktoré boli rovnaké a na ktorých bol uvedený splátkový kalendár spolu s uznaním. Tie papiere poslala zástupcovi žalobkyne. Tá ju následne kontaktovala a najprv sa jej spýtala, že prečo podpísala oba papiere, na čo jej povedala, že sa tak stalo nedopatrením, že chcela podpísať nesúhlas so zaplatením z dôvodu premlčania. Potom jej povedala, že teší sa na toto pojednávanie, pretože už žalobca nemusí súhlasiť so splátkami žalovanej sumy a že sa jej zaručuje za to, že to premlčané nie je. Na poslednom pojednávaní 19.02.2015 uviedla, že jej chodili domov výpisy ohľadne pohybov na kreditnej karte, ale už ich nemá k dispozícii, asi ich niekde založila a tiež jej chodili aj výpisy z jej bežného účtu. Dávala príkazy na úhradu na kreditnú kartu z bežného účtu. Myslí si, že žalovaná istina nezodpovedá skutočnej výške jej dlhu, ktorý mala voči postupcovi a že je žalované viac ako dlží. Vychádza z toho, že jej bol poskytnutý úverový rámec 47.000,- Sk, z ktorého niečo splatila. Vyjadрила ochotu zaplatiť na splátky len tú sumu, ktorú skutočne dlží, ak sa táto suma preukáže. Nevedela uviesť, koľko skutočne má dlhovať.

V danom prípade mal súd preukázané, že došlo k postúpeniu žalovanej pohľadávky zo strany postupcu na žalovanú, ktoré postúpenie oznámil postupca žalovanej listom z 11.10.2013, doručeným žalovanej 18.11.2013.

S účinnosťou od 01.05.2014 s poukazom na ustanovenie § 5b zákona č. 250/2007 Z. z. o ochrane spotrebiteľa a o zmene zákona SNR č. 372/1990 Zb. v znení zákona č. 102/2014 Z. z., ktoré má charakter procesnej normy aplikovateľnej od jej účinnosti vo všetkých konaniach, ktorých predmetom sú nároky zo spotrebiteľských zmlúv, prislúcha súdu povinnosť pri nárokoch zo spotrebiteľskej zmluvy ex offo prihliadať aj na premlčanie žalovaného nároku uplatneného voči spotrebiteľovi. Dané ustanovenie má charakter procesnej normy aplikovateľnej od jej účinnosti vo všetkých konaniach, ktorých predmetom sú nároky zo spotrebiteľských zmlúv. Preto súd ešte pred skúmaním vecnej dôvodnosti žalobou uplatneného nároku sa s poukazom na citované ustanovenie zaoberal otázkou, či žalobcom uplatnený nárok nie je či už úplne alebo sčasti premlčaný.

Podľa názoru súdu otázku premlčania nároku z predmetnej zmluvy ako zmluvy spotrebiteľskej je potrebné (na rozdiel od názoru prezentovaného žalobcom - jeho zástupcom) posudzovať podľa OZ (Občianskeho zákonníka). Súd ohľadne tohto právneho názoru poukazuje na početnú judikatúru súdov vyššieho stupňa, napr. na závery Krajského súdu v Žiline vyslovené v rozsudkoch č. k. 11Co/573/2014-118 zo dňa 26.01.2015, č. k. 10Co/474/2014-94 zo dňa 27.11.2014, č. k. 5Co/627/2014-140 zo dňa 18.11.2014, rozsudok Krajského súdu v Trenčíne zo dňa 23.11.2011 sp. zn. 17 Co/167/2011, rozsudok Krajského súdu v Prešove zo dňa 11.06.2013 sp. zn. 6Co/218/2012, sp. zn. 6Co/26/2012 a 6Co/81/2012, rozhodnutie NS SR zo dňa 25.01.2011 sp. zn. 5 MCdo 20/2009... Na zmluvy uzavreté podľa ZoSÚ, pod ktorý spadá predmetná zmluva, sa subsidiárne vzťahuje OZ. V spotrebiteľských zmluvách ide o vzťah medzi podnikateľom a nepodnikateľom, ktorý daný úver prijíma na spotrebu, ktorý je regulovaný osobitnou právnou úpravou - predovšetkým ZoSÚ a ustanoveniami OZ. Ide teda o typický občianskoprávny vzťah. V prípade duplicitnej právnej úpravy rovnakých inštitútov súkromného práva je dôvodné aplikovať právnú úpravu občianskoprávnú a nie podnikateľské právo. Aplikácia nevýhodnejšieho podnikateľského práva a nie občianskeho práva na spotrebiteľský vzťah vrátane premlčania, by poukazom na § 54 ods. 1 OZ znamenala zhoršenie postavenia spotrebiteľa. Súd sa zhoduje s názorom zástupcu žalobcu, že novelizované ustanovenie § 52 ods. 2 OZ, podľa ktorého „na všetky právne vzťahy, ktorých účastníkom je spotrebiteľ, sa vždy prednostne použijú ustanovenia Občianskeho zákonníka, aj keď by sa inak mali použiť normy obchodného práva“ v prejednávanej veci aplikovať nemožno. To automaticky neznamená, že otázku premlčania žalovaného nároku je potrebné v danom prípade posudzovať podľa ObZ a nie OZ. Novelizované znenie ust. § 52 ods. 2 OZ podľa názoru súdu len potvrdilo správnosť tej doterajšej rozhodovacej praxe slovenských súdov, ktorá otázku premlčania nárokov z právneho vzťahu, ktorého účastníkom je spotrebiteľ, posudzovala podľa OZ.

Preto súd ohľadne premlčania a dĺžky premlčacej doby aplikoval ust. § 101 OZ, podľa ktorého je premlčacia doba trojročná a plyní odo dňa, keď sa právo mohlo vykonať po prvý raz. Nakoľko žalobca podal žalobu na tunajší súd až dňa 12.06.2014, ktorým dňom s poukazom na § 112 OZ došlo k zastaveniu (spočívaniu) premlčacej doby, sú premlčané všetky nároky žalobcu z danej zmluvy, ktoré sa stali splatnými pred 12.06.2011. Vychádzajúc zo skutkových tvrdení samotného žalobcu, zmluvný vzťah

z predmetnej zmluvy mal zaniknúť odstúpením od zmluvy zo strany banky listom z 24.09.2010, podľa ktorého došlo k odstúpeniu od zmluvy zo strany banky k 30.09.2010 a súčasne ním banka žalovanú vyzvala na úhradu pohľadávky vzniknutej zo zmluvy, ktorú vyčíslila sumou 1.704,93 eura k 31.08.2010, najneskôr do 15 dní odo dňa účinnosti odstúpenia. Žalovaná potvrdila, že jej uvedené odstúpenie od zmluvy bolo doručené. Z uvedeného vyplýva, že žalobou uplatnený nárok sa stal v celom rozsahu splatným najneskôr k 15.10.2010 a (najneskôr) nasledujúcim dňom sa žalovaná prvýkrát dostala do omeškania s jeho zaplatením. Keďže žalobca podal žalobu na súd až po uplynutí premlčacej doby (dňa 12.06.2014), je jeho nárok už v celom rozsahu premlčaný. Na plynutie a dĺžku premlčacej doby nemala v danom prípade žiadny vplyv žalovanou podpísaná Zmluva o uznaní a splácaní záväzku č. 11/2014, keď súčasne so zaslaním daného uznania zaslala aj námietku premlčania nároku ako dôvod, pre ktorý nesúhlasí so znením zmluvy o uznaní a splácaní záväzku. To, že nešlo o platné uznanie záväzku napokon ani nebolo medzi účastníkmi sporné, keď žalovaná svoju skutočnú vôľu, ktorou bolo neuznanie žalovanej pohľadávky, oznámila jednak na pojednávaní dňa 09.02.2015 a ešte predtým to oznámila telefonicky aj zástupcovi žalobcu, ktorý ju v tejto súvislosti telefonicky kontaktoval.

Nebolo sporné, že zmluvný vzťah, na podklade ktorého si žalobca voči žalovanej uplatnil žalovanú sumu, je s ohľadom na charakter subjektov, ktoré zmluvu uzatvárali, spotrebiteľským vzťahom. Spotrebiteľský vzťah je svojou povahou vždy občianskoprávnym vzťahom a na takéto vzťahy, ak osobitné normy spotrebiteľského práva neustanovujú inak, sa vždy prednostne použijú ustanovenia OZ. Súd sa nestotožňuje s tvrdeniami žalobcu (jeho zástupcu), že by na predmetný vzťah založený zmluvou nemal súčasne spadať pod ZoSÚ v znení účinnom v čase uzavretia zmluvy, tvrdiac, že kreditná karta je úver bezúročný a bez poplatkov a tak s poukazom na § 1 ods. 2 písm. c) ZoSÚ obsahujúceho negatívne vymedzenie, na ktoré zmluvy o poskytnutí úveru sa daný zákon nevzťahuje. To, že by tomu tak malo byť ako to tvrdil žalobca, vôbec nepreukazuje to, že vo vyčíslení pohľadávky postupom sú riadny úrok a poplatky (ostatné príslušenstvo) uvedené v sume 0,- eur a ani to, že poplatky a úroky žalobca nežaluje.

Žalovaná s dátumom 07.09.2007 podpísala Návrh na uzatvorenie zmluvy o kreditnej karte, ktorým ako držiteľka „Hlavnej karty“ navrhla, aby s ňou postupca uzatvoril Zmluvu o kreditnej karte v súlade s ust. § 269 ods. 2 ObZ. V návrhu bola špecifikovaná kreditná karta (VISA Classic elektronická), výška úverového rámca (47.000,- Sk) a ďalej sú uvedené zmluvné podmienky, medzi ktorými je o.i. uvedený spôsob úhrady pohľadávky - inkasom peňažných prostriedkov vo výške minimálnej splátky z č. ú.: XXXXXX-XXXXXXXXXX/XXXX v prospech kartového účtu, ku ktorému banka na základe tohto návrhu kreditnú kartu vydá. Podpisom daného návrhu žalovaná mala vyjadriť svoj súhlas s poistením zneužitia kreditnej karty v rozsahu uvedenom v Obchodných podmienkach KK, že postupca je oprávnený jednostranne zmeniť typ kreditnej karty, ktorej vydanie bude predmetom zmluvy, že uvedený návrh je neodvolateľným návrhom a že ak jej do jedného mesiaca od doručenia tohto návrhu banke nebude zo strany banky doručené jeho písomné prijatie alebo jeho písomné odmietnutie, uplynutím posledného dňa uvedenej lehoty jej návrh zaniká. Tiež prehlásila, že pred jeho podpísaním sa oboznámila o.i. aj s Obchodnými podmienkami pre kreditné karty, vydanými bankou s účinnosťou od 05.06.2006 (Obchodné podmienky banky pre kreditné karty - ďalej len „OP KK“), Sadzobníkom a podmienkami určenými bankou zverejnením, za ktorých sa bankový produkt v zmysle zmluvy uzatvorenej na základe tohto návrhu bude poskytovať, že s nimi súhlasí a zaväzuje sa ich dodržiavať, že tieto budú tvoriť súčasť zmluvy o kreditnej karte. Daný návrh žalovanej mala banka akceptovať 13.09.2007. Zo žalobcom doručených OP KK o.i. vyplýva, že banka na základe zmluvy poskytne klientovi úver za týchto základných podmienok: a) výška celkového úverového rámca: stanovená v súlade so zmluvou, b) úroková sadzba: určená bankou zverejnením, c) splatnosť úrokov: mesačne, ku dňu splatnosti... (bod. 4.7). V bode 5.4 je uvedené, že banka úročí pohľadávku úrokovou sadzbou, ktorej typ a aktuálna výška sú určené zverejnením... Článok 6 má označenie „Poplatky, odmeny, náklady“. V jeho bode 6.1 je uvedené, že klient je povinný platiť banke poplatky za služby poskytované bankou podľa sadzobníka platného v deň uskutočnenia spoplatňovaného úkonu alebo poplatky dohodnuté v príslušnej zmluve o kreditnej karte.

S poukazom na vyššie uvedené ustanovenia OP KK, ktoré mali podľa uzavretej zmluvy tvoriť jej súčasť, na rozdiel od nepreukázaných tvrdení zástupcu žalobcu o tom, že v danom prípade malo ísť o úver bezúročný a bez poplatkov, tieto ustanovenia výslovne predpokladali platby úrokov a poplatkov v súvislosti s kreditnou kartou, ktorých výška zostala pre súd neznámou (súdu nebol predložený ani sadzobník, ktorý mal taktiež tvoriť súčasť zmluvy), pričom práve v sadzobníku mala byť uvedená aktuálna výška úrovej sadzby. Podľa návrhu zmluvy, ktorý jeho podpisom bankou sa stal predmetnou zmluvou, mala žalovaná navyše súhlasiť s poistením zneužitia kreditnej karty, v súvislosti s čím možno predpokladať aj platbu poplatkov, pričom podľa doručených OP KK článku 8, ktorý upravoval poistenie

zneužitia kreditnej karty, tento článok mal byť zrušený až s účinnosťou od 01.02.2010. Preto súd uzatvára, že žalobca (jeho zástupca) vôbec nepreukázal, že by úverový vzťah založený predmetnou zmluvou mal byť skutočne úverom bezúročným a bez poplatkov a tieto jeho tvrdenia zostali len v polohe nepreukázaných tvrdení. Súd preto nemal preukázané, že by vzťah založený zmluvou nemal spadať pod pôsobnosť ZoSÚ, a to aj s poukazom na § 1 ods. 3 ZoSÚ. V danom prípade súd v zmluve nenašiel ani údaj o výške RPMN (aspoň vo forme príkladného výpočtu), ktorý nedostatok mal podľa § 4 ods. 2 písm. g) ZoSÚ za následok bezúročnosť a bezpoplatkovosť úveru a pre prípad, že by túto výšku nebolo možné stanoviť, že by žalovaná bola pred jej uzavretím písomne informovaná o náležitostiach podľa § 3 ods. 6 ZoSÚ, predovšetkým o ročnej úrokovej sadzbe a poplatkoch platných od doby, keď bola zmluva uzatvorená a podmienkach, za ktorých môže byť zmenená a doplnená.

Pre prípad, že by uplatnená pohľadávka žalobcu nebola premlčaná, súd nemal preukázané ani to, že by žalovaná mala žalobcovi na podklade zmluvy niečo dlhovať a ak áno, koľko. Žalobca sa vôbec neunúval predložiť súdu históriu splácania úveru poskytnutého na podklade predmetnej zmluvy. Namiesto toho však predložil výpis z účtu číslo XXXXXX-XXXXXXXXXX tvrdiac o tomto účte, že to mal byť bežný účet žalovanej a že na ňom nie sú uvedené len obraty súvisiace s kreditnou kartou a pokiaľ sú tam účtované poplatky, sú to výlučne poplatky súvisiace s využívaním debetnej platobnej karty. To, že by to mal byť skutočne výpis z bežného účtu žalovanej, z ktorého odchádzali platby na splátky úveru poskytnutého žalovanej zmluvou, však nesúhlasí s údajmi v danej zmluve, z ktorej znenia možno usudzovať, že bežný účet žalovanej, z ktorého mali byť inkasované splátky na kartový účet, mal mať číslo.: XXXXXX-XXXXXXXXXX/XXXX. Žalobca teda nepreukázal, že by v čase vyhlásenia rozsudku mal mať voči žalovanej skutočne pohľadávku v žalovanej, prípadne inej výške, keď ani žalovaná nevedela uviesť, koľko by mala žalobcovi dlhovať, tvrdiac, že podľa nej žalobca žaluje viac ako mu dlží.

S poukazom na vyššie uvedené súd žalobu v celom rozsahu zamietol prioritne z dôvodu premlčania žalovaného nároku. Aj pre prípad, že by daný nárok nebol premlčaný, je daný ďalší dôvod zamietnutia žaloby a to, že žalobca nepreukázal, že by ku dňu vyhlásenia tohto rozsudku mala mať žalovaná nejaký dlh voči nemu a ak áno, výšku tohto dlhu (pre súd zostalo neznáme aj to, koľko doposiaľ skutočne žalovaná na záväzok z predmetnej „zmluvy“ splatila) a v tejto súvislosti ani to, že by žalovaná suma skutočne nezahŕňala aj nejaké „zmluvné“ úroky alebo poplatky (s ohľadom na nedostatky zmluvy by totiž bolo potrebné považovať postupom poskytnutý úver žalovanej za úver bezúročný a bez poplatkov, či už v zmysle § 4 ods. 2 písm. g) ZoSÚ, alebo pre absolútnu neplatnosť uzavretej zmluvy pre nesplnenie zákonom stanovených povinností zo strany postupcu v zmysle § 3 ods. 6 ZoSÚ).

O trovách konania súd rozhodol tak, že žalovanej, ktorej by inak ako plne úspešnému účastníkovi prináležal nárok na náhradu vzniknutých trov podľa § 142 ods. 1 O. s. p., právo na ich náhradu nepriznal, pretože žalovaná si žiadne trovy neuplatnila a z obsahu spisu ani nevyplýva, že by žalovanej v súvislosti s týmto konaním vznikli nejaké náklady v konkrétnej výške.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku možno podať odvolanie v lehote 15 dní odo dňa jeho doručenia na Okresný súd Dolný Kubín (§ 204 ods. 1 O. s. p.), písomne v dvoch vyhotoveniach.

V odvolaní sa musí okrem všeobecných náležitostí podania stanovených v § 42 ods. 3 O. s. p. (ktorému súdu je určené, kto ho robí, ktorej veci sa týka a čo sleduje, jeho datovania a podpísania) uviesť, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, v čom sa toto rozhodnutie alebo postup súdu považuje za nesprávny a čoho sa odvolateľ domáha (§ 205 ods. 1 O. s. p.).

Odvolanie proti rozsudku alebo uzneseniu, ktorým bolo rozhodnuté vo veci samej, možno odôvodniť len tým, že

- a) v konaní došlo k vadám uvedeným v § 221 ods. 1,
- b) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,
- c) súd prvého stupňa neúplne zistil skutkový stav veci, pretože nevykonával navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,
- d) súd prvého stupňa dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,

- e) doteraz zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú tu ďalšie skutočnosti alebo iné dôkazy, ktoré doteraz neboli uplatnené (§ 205a),
- f) rozhodnutie súdu prvého stupňa vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci (§ 205 ods. 2 O. s. p.).

Rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda a dôvody odvolania môže odvolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na odvolanie (§ 205 ods. 3 O. s. p.).